

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2014 - 2019

Документ за разглеждане в заседание

A8-0190/2015

17.6.2015

ДОКЛАД

относно преразглеждане на рамката за икономическо управление: преглед
и предизвикателства
(2014/2145(INI))

Комисия по икономически и парични въпроси

Докладчик: Перванш Берес

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	19
МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО.....	24
МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО.....	25
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ЗАЕТОСТ И СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ.....	26
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ.....	34
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КОНСТИТУЦИОННИ ВЪПРОСИ.....	40
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ.....	45

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно преразглеждане на рамката за икономическо управление: преглед и предизвикателства
(2014/2145(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Регламент (ЕС) № 472/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година за засилване на икономическия и бюджетния надзор над държавите членки в еврозоната, изпитващи или застрашени от сериозни затруднения по отношение на финансовата си стабилност¹,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 473/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година относно общите разпоредби за мониторинг и оценка на проектите за бюджетни планове и за гарантиране на коригирането на прекомерния дефицит на държавите членки в еврозоната²,
- като взе предвид писмото от 3 юли 2013 г. от тогавашния заместник-председател на Комисията, Оли Рен, относно прилагането на член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1175/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики³,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1177/2011 на Съвета от 8 ноември 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1467/97 за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит⁴,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1173/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 година за ефективното прилагане на бюджетното наблюдение в еврозоната⁵, като взе предвид Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 година относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки⁶,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1176/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 година относно предотвратяването и коригирането на

---

¹ ОВ L 140, 27.5.2013 г., стр. 1.

² ОВ L 140, 27.5.2013 г., стр. 11.

³ ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 12.

⁴ ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 33.

⁵ ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 1.

⁶ ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 41.

макроикономическите дисбаланси¹,

- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1174/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 година относно принудителните мерки за коригиране на прекомерните макроикономически дисбаланси в еврозоната²,
- като взе предвид своята резолюция от 13 март 2014 г. относно разследващия доклад относно ролята и действията на Тройката (ЕЦБ, Комисията и МВФ) по отношение на страните от програмата за еврозоната³,
- като взе предвид своята резолюция от 12 декември 2013 г. относно конституционните проблеми, свързани с многостепенното управление в рамките на Европейския съюз⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 1 декември 2011 г. относно Европейския семестър за координация на икономическите политики⁵,
- като взе предвид своята резолюция от 6 юли 2011 г. относно финансовата, икономическа и социална криза: препоръки за мерките и инициативите, които трябва да се предприемат⁶,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 28 ноември 2014 г., озаглавено „Преглед на икономическото управление. Доклад относно прилагането на регламенти (ЕС) № 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 и 473/2013“ (СОМ(2014)0905),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 13 януари 2015 г., озаглавено „Пълноценно използване на гъвкавостта, заложена в действащите разпоредби на Пакта за стабилност и растеж“ (СОМ(2015)0012),
- като взе предвид Шестия доклад на Комисията относно икономическото, социалното и териториалното сближаване от 23 юли 2014 г. (СОМ(2014)0473),
- като взе предвид заключенията от заседанията на Европейския съвет, проведени през юни и декември 2014 г.,
- като взе предвид заключенията от срещата на високо равнище на държавите от еврозоната през октомври 2014 г.,
- като взе предвид речта на председателя на Комисията Жан-Клод Юнкер, произнесена на 15 юли 2014 г. пред Европейския парламент,
- като взе предвид речта на председателя на Европейската централна банка – Марио

---

¹ ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 25.

² ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 8.

³ Приети текстове, P7_TA(2014)0239.

⁴ Приети текстове, P7_TA(2013)0598.

⁵ ОВ С 165 Е, 11.6.2013 г., стр. 24.

⁶ ОВ С 33 Е, 5.2.2013 г., стр. 140.

Драги, произнесена на 22 август 2014 г. по време на годишния симпозиум на централните банки в Джаксън Хоул,

- като взе предвид Специален документ на ЕЦБ № 157 от ноември 2014 г., озаглавен „The identification of fiscal and macroeconomic imbalances – unexploited synergies under the strengthened EU governance framework“ (Идентификация на фискалните и макроикономическите дисбаланси – неизползвани взаимодействия в засилената рамка за управление на ЕС),
  - като взе предвид работния документ № 163 на ОИСП от 9 декември 2014 г. в областта на социалните въпроси, заетостта и миграцията, озаглавен „Trends in income inequality and its impact on economic growth“ (Тенденции в неравенството на доходите и неговото въздействие върху икономическия растеж),
  - като взе предвид докладната записка от обсъждане на службите на Международния валутен фонд от септември 2013 г., озаглавена „Towards a fiscal union for the euro area“ (Към фискален съюз за еврозоната),
  - като взе предвид предложенията на Управителния съвет на ЕЦБ от 10 юни 2010 г., озаглавени „Reinforcing Economic Governance in the Euro Area“ (Засилване на икономическото управление в еврозоната),
  - като взе предвид съобщението на Комисията от 13 януари 2015 г., озаглавено „Пълноценно използване на гъвкавостта, заложената в действащите разпоредби на Пакта за стабилност и растеж“ (COM(2015)0012),
  - като взе предвид заключенията на Съвета относно „Шестия доклад за икономическото, социалното и териториалното сближаване: инвестиции за работни места и икономически растеж“, приети от Съвета по общи въпроси (сближаване) на 19 ноември 2014 г.,
  - като взе предвид член 52 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси и становищата на комисията по заетост и социални въпроси, комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, както и на комисията по конституционни въпроси (A7-0190/2015),
- A. като има предвид, че икономическото управление в еврозоната, създадено с цел е да се избегнат неустойчивите публични финанси и да се координират фискалните политики, започна с Пакта за стабилност и растеж, който съдържа две прости правила с цел избягване на отрицателно въздействие върху Икономическия и паричен съюз (ИПС) като цяло;
- Б. като има предвид, че непосредствено след въвеждането на еврото се усети умора от усилията за консолидация във връзка с прилагането на тези правила и това беше предпоставка за един от елементите на настоящата криза в ИПС;
- В. като има предвид, че през 2005 г. беше проведена реформа на първоначалния

Пакт за стабилност и растеж, която въведе редица подобрения и повишена гъвкавост, но не разреши в достатъчна степен проблемите относно слабите разпоредби за изпълнение и координация;

- Г. като има предвид, че когато няколко държави бяха изложени на риск от неизпълнение на задълженията по дълга си, което би довело до разпространението на кризата и депресията в световен мащаб, това положение беше предотвратено чрез въвеждането на специални механизми като Европейския инструмент за финансова стабилност (ЕИФС) и Европейския механизъм за финансово стабилизиране (ЕМФС);
- Д. като има предвид, че за да се избегне повторното възникване на този вид криза, както и разпространението на кризата в други държави чрез банковия сектор, бяха предприети редица мерки, включващи създаването на банковия съюз, Европейския механизъм за стабилност (ЕМС), по-добро законодателство в областта на икономическото управление под формата на пакета от шест законодателни акта и пакета от два законодателни акта, Договора за стабилност, координация и управление, както и европейския семестър, като всички те трябва да се считат за един пакет от мерки;
- Е. като има предвид, че според последната прогноза на Комисията от пролетта, след две последователни години на отрицателен растеж брутният вътрешен продукт (БВП) в еврозоната се очаква да нарасне, което означава, че с бавни темпове икономическото възстановяване напредва и е необходимо да бъде допълнително укрепено, тъй като разликите между фактическия и потенциалния БВП ще продължават да бъдат големи;
- Ж. като има предвид, че продължават да се наблюдават огромни различия между държавите членки по отношение на коефициентите на дълга, коефициентите на бюджетния дефицит, равнищата на безработица, салдата по текущите сметки и равнищата на социална защита, също и след изпълнението на програмите, като това отразява разликите в причините за кризата и нейното начало, както и в нивото на амбиция, въздействието и националната ангажираност при прилагането на мерките, договорени между институциите и държавите членки;
- З. като има предвид, че инвестициите в еврозоната са намалели със 17 % спрямо периода преди кризата и продължават да бъдат слаби; като има предвид, че както липсата на ориентирани към бъдещето и насърчаващи растежа инвестиции, така и неустойчивият публичен и частен дълг са парализираща тежест за бъдещите поколения;
- И. като има предвид, че е въведен Европейски инвестиционен план като важен инструмент за съществено стимулиране на частните инвестиции, който да мобилизира 315 милиарда евро в нови инвестиции през следващите три години; като има предвид, че ако предложените финансови цели се изпълнят, този план е само един елемент, предназначен за преодоляване на натрупаните различия в равнището на инвестициите, заедно с осъществяването на структурните реформи за създаване на благоприятна за инвеститорите среда в държавите членки;

Основен преглед на настоящата рамка за икономическо управление

1. приветства съобщението на Комисията от 28 ноември 2014 г. относно прегледа на икономическото управление; счита, че оценката на Комисията показва как и до каква степен различните инструменти и процедури са използвани и прилагани;
2. подчертава, че в основата на системата за икономическо управление лежи предотвратяването на прекомерни равнища на дефицит и дълг и на прекомерни макроикономически дисбаланси, както и координацията на икономическите политики; ето защо подчертава, че основният въпрос в прегледа е дали ИПС е станал по-устойчив благодарение на новата рамка за икономическо управление, особено по отношение на способността на инструмента да предотврати положение, при което дадена държава членка в положение не може да изпълнява задълженията си по своя дълг, като същевременно допринася за по-добра координация и сближаване на икономическите политики на държавите членки и гарантира високо ниво на прозрачност, надеждност и демократична отчетност;
3. отбелязва факта, че в някои държави членки беше отбелязан напредък в справянето с равнището на дълга или излизането от процедурата при прекомерен дефицит;
4. споделя анализа на Комисията, че макар и отделни части от новата рамка да са дали резултати, възможността да се правят заключения относно ефективността на регламентите при нормална икономическа ситуация е ограничена;
5. признава, че дадена оценка на прилагането на пакета от шест законодателни акта и пакета от два законодателни акта на този етап остава частична и не може да бъде изолирана от европейския семестър,ДФЕС и Фискалния пакт;
6. приветства факта, че пакетите от шест и от два законодателни акта разширяват обхвата на Пакта за стабилност и растеж, като добавят процедури за предотвратяване и коригиране на макроикономическите дисбаланси в рамките на и между държавите членки и за избягване на прекомерното осляняне на критерия за дефицита по отношение както на дефицита, така и на дълга като цяло, като по този начин стремежът е да се идентифицират и коригират евентуални проблеми и да се предотврати възникването на кризи на възможно най-ранен етап, като същевременно се позволява гъвкавост под формата на клаузи за структурни реформи, инвестиции и неблагоприятни условия на икономическия цикъл; припомня, че гъвкавостта не може да застрашава превантивния характер на Пакта;
7. подчертава значението на набора от показатели за установяване на макроикономически дисбаланси на ранен етап и важността на устойчивите структурни реформи при опитите да се преодолеят макроикономическите дисбаланси;
8. подчертава, че последователното и справедливо прилагане на рамката в различните държави и с течение на времето допринася за доверието в нея; призовава Комисията и Съвета да прилагат и действат в духа на промените, направени в Пакта за стабилност и растеж в рамките на пакета от шест и от два законодателни акта, по-специално по

отношение на разпоредбите за прилагане;

9. счита, че настоящата икономическа ситуация с нестабилен растеж и висока безработица изисква спешни, всеобхватни и решителни мерки в рамките на цялостен подход, основан на благоприятна за растежа фискална консолидация, структурни реформи и насърчаване на инвестициите, за да се възстанови устойчивият растеж и конкурентоспособността, да се стимулират иновациите и да се води борба с безработицата, като същевременно се обърне внимание на риска от трайна ниска инфлация или възможната опасност от дефлационен натиск, както и трайни макроикономически дисбаланси; подчертава, че рамката за икономическо управление трябва да бъде ключов компонент на този цялостен подход за справяне с въпросите предизвикателства;
10. изразява съгласие със становището на члена на Европейската комисия Тейсен, че държавите, които предоставят висококачествени работни места и по-добра социална закрила и инвестират в човешкия капитал, са по-устойчиви на икономически кризи; призовава Комисията да вземе предвид това становище в бъдещите си действия във връзка с политиките в рамките на европейския семестър и конкретните препоръки за всяка държава;
11. подчертава факта, че настоящата рамка за икономическо управление трябва да се прилага и ако е необходимо – да се подобрява, за да се постигне фискална стабилност, да се благоприятства подходящ дебат относно общата оценка на еврозоната като цяло, като се дава възможност за благоприятстваща растежа фискална отговорност, за да се подобрят перспективите за икономическо сближаване на еврозоната и да се разрешат на равна основа различните икономически и фискални ситуации в държавите членки; подчертава, че рамката страда от липсата на ангажираност на национално равнище и от ограниченото внимание, което се отделя на международните икономически перспективи и на подходящ механизъм за демократична отчетност ;
12. подчертава, че настоящото положение изисква засилена и приобщаваща икономическа координация за еврозоната като цяло и подобряване на националната ангажираност и демократичната отчетност за изпълнението на правилата (за възстановяване на доверието, насърчаване на сближаване между държавите членки, подобряване на фискалната устойчивост, насърчаване на устойчиви структурни реформи и стимулиране на инвестиции), както и бърза реакция, за да се коригират най-явните недостатъци, да подобри ефективността на рамката за икономическо управление, както и да се осигури последователното и справедливо прилагане на рамката в различните държави и с течение на времето;
13. подчертава значението на простите и прозрачни процедури за икономическо управление и предупреждава, че сегашната сложност на рамката, както и липсата на прилагане и ангажираност, е в ущърб на нейната ефикасност и приемането ѝ от националните парламенти, местните органи, социалните партньори и гражданите в държавите членки;
14. признава, че е направен известен напредък посредством дебат относно средносрочната бюджетна цел и във връзка с по-голяма ангажираност на

националните дискусии в държавите членки от еврозоната, също и благодарение на приноса на националните фискални съвети, които действат като независими органи за наблюдение на спазването на фискалните правила и макроикономическата прогноза; призовава Комисията да представи преглед на структурата и функционирането на националните фискални съвети в различните държави членки и на това как тези съвети могат да подобрят ангажираността на национално равнище;

15. счита, че рамката за икономическо управление е ключова политическа инициатива, която стои в основите на целите и водещите инициативи на стратегията „Европа 2020“, насочени към пълното използване на неоползотворения потенциал за растеж на единния пазар; смята, че като се отключи неоползотвореният потенциал за растеж на единния пазар, държавите членки по-лесно ще осъществят целите, заложи в рамката за икономическо управление; освен това счита, че основните участници в единния пазар са потребителите и предприятията;

Какъв е най-добрият начин за прилагане на гъвкавостта в рамките на съществуващите правила?

16. признава, че Пактът за стабилност и растеж, който беше въведен, за да се осигури фискалната устойчивост на държавите членки, участващи в Икономическия и паричен съюз, дава възможност на държавите членки да водят антициклична политика, когато е необходимо, и фискално поле за действие, така че автоматичните стабилизатори да действат правилно; подчертава, че не всички държави членки постигнаха излишък, докато икономиката процъфтяваше, и че някои от наличните клаузи за гъвкавост, предвидени в законодателството, не бяха използвани напълно през предходните години;
17. приветства факта, че в своето тълкувателно съобщение относно гъвкавостта, Комисията признава, че начинът, по който се тълкуват настоящите фискални правила, е един от елементите за преодоляване на недостига на инвестиции в ЕС и улесняване на прилагането на устойчиви и социално балансирани структурни реформи, засилващи растежа; отбелязва, че в съобщението не се правят промени по отношение на изчисляването на дефицита, но че някои инвестиции могат да обосноват временно отклонение от средносрочната бюджетна цел (СБЦ) за съответната държава членка или от плана за корекции за постигането ѝ;
18. подкрепя всички стимули, предложени от Европейската комисия за финансиране на новия Европейски фонд за стратегически инвестиции (ЕФСИ), преди всичко като националните вноски във фонда се считат за бюджетно неутрални по отношение на постигането на СБЦ и на необходимата бюджетна корекция, без да я изменят в рамките на предпазните или корективните мерки на Пакта за стабилност и растеж; отбелязва намерението на Комисията да се въздържа от започване на процедура при прекомерен дефицит, ако само поради допълнителни вноски в ЕФСИ, дефицитът на дадена държава членка е малко и временно над референтната за дефицита стойност от 3 %; обръща внимание на изключително важния принос на Пакта за стабилност и растеж за изграждането на доверие при

привличането на чуждестранни инвестиции; подчертава значението на допълващия характер на финансирането по ЕФСИ, тъй като финансираните по него проекти не трябва при никакви обстоятелства просто да заместят вече планираните инвестиции, и че в резултат от него, напротив, нетните инвестиции трябва ефективно да се увеличат;

19. приветства факта, че съобщението на Комисията цели изясняване на обхвата на „клаузата за инвестиции“ – като позволява определена степен на временна гъвкавост в предпазните мерки на Пакта за стабилност и растеж под формата на временно отклонение от СБЦ, при условие че отклонението не води до превишаване на референтната за дефицита стойност от 3 % и подходящ предпазен марж – така че да се отчитат инвестиционните програми от страна на държавите членки, по-специално във връзка с разходите за проекти в рамките на структурната политика и политиката на сближаване, включително инициативата за младежка заетост, трансевропейските мрежи и Механизма за свързване на Европа, и съфинансирането в рамките на ЕФСИ;
20. счита, че официалното приемане на дадена реформа от страна на националните парламенти и нейното действително изпълнение е предварително условие за прилагането на „клаузата за структурни реформи“ в рамките на предпазните мерки и за разглеждането на плановете за структурни реформи в рамките на коригиращите мерки, което ще даде възможност за повече ефикасност и ангажираност; подчертава, че социалните партньори следва да бъдат изцяло включени на всички етапи от процеса на реформи;
21. призовава за подобрен диалог между Комисията и държавите членки относно съдържанието и вида на най-подходящите и ефективни структурни реформи, които да бъдат предложени от Комисията в специфичните за всяка държава препоръки, които са съвместими с изискванията на Договора и на вторичното законодателство, като се вземат предвид анализът на разходите и ползите, оценката на резултатите и въздействието на времевата рамка, и се допринася за постигането на СБЦ;
22. насърчава финансовите комисии към националните парламенти системно да канят членовете на Европейската комисия, компетентни в областта на икономическото управление, да участват в публични дискусии в съответните камари преди приемането на проектобюджетите на държавите членки;
23. счита, че структурните реформи, предвидени в националните програми за реформи, следва да имат в средносрочен и дългосрочен план положителни икономически, социални и екологични резултати, и да подобряват ефективността и ефикасността на административния капацитет;
24. отбелязва, че – тъй като би могло да се стигне до разглеждане на различни хипотези с риск да се пропусне именно тази, която действително ще се случи – съобщението не разглежда характера на „необичайни събития“, които попадат извън контрола на дадена държава членка, и които биха могли да й дадат възможност тя временно да се отклони от плана за корекции, насочен към постигане на нейната СБЦ; подчертава, че е необходимо подобни ситуации да се

третира по сходен начин;

25. призовава да се осигури по-голямо икономическо и социално сближаване посредством укрепване на Европейския социален фонд и Кохезионния фонд с цел запазване и създаване на работни места с осигурени права чрез подкрепа за мерки за борба с безработицата и бедността;
26. подчертава значението на подпомагането на икономическия растеж и създаването на работни места, по-специално работни места за младите хора, за приемането от страна на обществеността на Европейската рамка за икономическо управление;
27. с дълбока загриженост отбелязва, че броят на трайно безработните се удвои по време на кризата; отбелязва също, че това увеличение беше дори по-голямо сред нискоквалифицираните работници; призовава Комисията да гарантира, че борбата срещу дълготрайната безработица е отразена в нейните политики и в специфичните за отделните държави препоръки;
28. счита, че следва да се отдаде първостепенно значение на нарастващите равнища на неравенство в Европа в контекста на икономическата рамка на Съюза; счита, че един от най-добрите начини за борба с това нарастващо неравенство е да се удвоят усилията за създаване на повече качествени работни места в Европа;

По-тясна координация, икономическото сближаване и рационализиране на европейския семестър

29. настоятелно призовава Комисията да приложи напълно Пакта за стабилност и развитие и да гарантира неговото справедливо прилагане в съответствие с последния преглед на пакетите от шест и от два законодателни акта и със съобщението относно гъвкавостта; счита, че, когато това е необходимо и възможно, европейският семестър следва да се рационализира и укрепи в съществуващата законодателна рамка; подчертава, че всяко такова бъдещо опростяване и укрепване при всички случаи следва да е насочено към стабилност;
30. счита, че в съобщението на Комисията се изяснява къде има възможности за гъвкавост съгласно действащото законодателство; приветства опита за предоставяне на повече яснота в тази сложна сфера и очаква от Комисията да използва гъвкавостта, заложена в съществуващите правила в съответствие със съобщението, като същевременно гарантира предсказуемостта, прозрачността и ефективността на рамката за икономическо управление;
31. приканва Комисията и Съвета да формулират по-добре фискалните и макроикономическите рамки, за да се даде възможност за по-ранна и по-последователна дискусия сред всички заинтересовани страни, като се вземат предвид европейските интереси, обслужвани от тези рамки, необходимостта от увеличаване на сближаването между държавите членки от еврозоната, разискването от страна на националните парламенти и ролята на социалните партньори или на местните органи по отношение на тяхната ангажираност в устойчиви и социално балансиращи структурни реформи;

32. настоява, че Годишният обзор на растежа (ГОР) и специфичните за всяка държава препоръки (СДП) трябва да се прилагат по-добре и да вземат предвид оценката на бюджетната ситуация и на перспективите както в еврозоната като цяло, така и в отделните държави членки; предлага тази цялостна оценка, предвидена в Регламент № 473/2013 относно общите разпоредби за мониторинг и оценка на проектите за бюджетни планове и за гарантиране на коригирането на прекомерния дефицит на държавите членки в еврозоната, да бъде подложена в пленарна зала на разискване на Европейския парламент със Съвета, с председателя на Еврогрупата и с Комисията преди пролетното заседание на Европейския съвет и да се приложи правилно в рамките на европейския семестър;
33. признава, че европейският семестър се превърна във важно средство за провеждане на реформи на национално равнище и на равнище ЕС, като гарантира, че ЕС и неговите държави членки координират своите икономически политики; въпреки това изразява съжаление поради липсата на ангажираност, която води до незадоволително равнище на изпълнение на специфичните за всяка държава препоръки;
34. счита, че европейският семестър следва да бъде рационализиран и укрепен, без да се променя настоящата правна рамка, и че свързаните със семестъра документи следва да бъдат по-добре координирани, като по този начин се подобри концентрацията, ефективността и ангажираността за постигане на европейските цели за добро икономическо управление;
35. изисква специфичните за всяка държава препоръки да бъдат по-добре координирани, когато е приложимо, с препоръките при процедура за прекомерен дефицит, така че да се гарантира съгласуваност между надзора на фискалната позиция и координацията на икономическата политика;
36. подкрепя един засилен процес на равнище ЕС и на национално равнище по отношение на изготвянето, проследяването, подкрепата и мониторинга на специфичните за всяка държава препоръки, който дава възможност и за проверка на тяхното действително изпълнение и качество въз основа на резултатите;
37. припомня, че законодателството изисква Комисията да вземе предвид, наред с другото, целите за 2020 г. при подготовката на своите препоръки и да установи принципа, съгласно който „по правило Съветът следва да се съобрази с препоръките и предложенията на Комисията или да обясни публично позицията си“;
38. изразява загриженост относно увеличението на дълга в държави, които вече имат високо равнище на задлъжнялост, което е в рязко противоречие с правилото 1/20 относно намаляването на дълга; изисква от Комисията да обясни как възнамерява да преодолее това противоречие и да гарантира, че коефициентите на дълга намаляват до устойчиви равнища в съответствие с ПСР;
39. подкрепя стратегията от три стълба на Комисията (насърчаващи растежа инвестиции, фискална консолидация и структурни реформи), представена в годишния обзор на растежа за 2015 г., и изисква от Комисията да я конкретизира в

рамките на цялостната оценка на бюджетната ситуация и перспективите в еврозоната и специфичните за всяка държава препоръки;

40. признава необходимостта от независим и плуралистичен анализ на икономическите перспективи на държавите членки на равнище ЕС; в този контекст настоятелно призовава да се развие допълнително отделът на Комисията, известен като Главен икономически анализатор, за да се осигури обективен, независим и прозрачен анализ на съответните данни, който следва да бъде оповестен и да служи като основа за добре подкрепен с информация дебат и вземане на решения в Комисията, Съвета и Европейския парламент; изисква Главният икономически анализатор да получава своевременно всички съответни документи, за да може да изпълнява задачите си; подчертава ползната роля, която играят националните фискални съвети както на национално равнище, така и на равнище ЕС, и насърчава създаването на европейска мрежа;
41. припомня, че процедурата при макроикономически дисбаланси (ПМД) цели да се избегне възникването на кризи посредством ранното установяване на вредни макроикономически дисбаланси въз основа на обективна оценка на развитието на основните макроикономически променливи; счита, че ПМД трябва бъде използвана за оценяване по ефикасен и ефективен начин на развитието на основните макроикономически променливи в държавите с дефицит и с излишък, по-специално по отношение на засилването на конкурентоспособността и отчитането в по-голяма степен на еврозоната като цяло, включително страничните ефекти; припомня, че макроикономическият надзор цели също така да идентифицира държавите, за които съществува вероятност да изпитат дисбаланс в бъдеще и да го избегнат чрез навременното стартиране на устойчиви и социално балансиращи структурни реформи, когато все още съществуват възможности за действие;
42. подчертава, че Комисията прави ясно разграничение между предпазните и корективните мерки на Пакта за стабилност и растеж по отношение на инвестициите, позволяващи временно отклонение от средносрочната бюджетна цел или от плана за корекции за постигането ѝ, в рамките на съществуването на предпазен марж съгласно предпазните мерки; призовава Комисията и Съвета да осигурят последователност в тази област с резултата от позицията на съзаконодателите относно Регламента за Европейския фонд за стратегически инвестиции;
43. изисква Комисията да разгледа в своите анализи всички важни фактори, включително реалния растеж и инфлацията, дългосрочните публични инвестиции и равнищата на безработица, когато прави оценка на икономическото и фискалното положение на държавите членки, като предприеме спешни действия за справяне с недостига на инвестиции в ЕС чрез пренасочване на разходите към най-продуктивните и засилващите устойчивия растеж и работните места инвестиции;
44. призовава Комисията да гарантира, че начинът, по който се отчитат ефективните действия в рамките на процедурата при прекомерен дефицит, се основават на

ясни, количествено и качествено измерими критерии;

45. настоява, че акцентът върху структурните дефицити след реформата на Пакта за стабилност и растеж през 2005 г., заедно с въвеждането на правилото за разходите с реформата от 2011 г., както и понятието за разлика между фактическия и потенциалния БВП, която е трудно да се измери количествено, създават несигурност, сложност и маржове за гъвкавост и следователно за дискреционно прилагане на Пакта за стабилност и растеж; опасява се, че изчисляването на потенциалния растеж и производството, което е в основата на оценката на структурните дефицити, и на правилото за разходите се основават на различни спорни предположения, водещи до съществено вариране между есенните и пролетните прогнози на Комисията, като резултатът е различни изчисления и разминаващи се оценки по отношение на прилагането на Пакта за стабилност и растеж;
46. призовава Комисията да взема предвид практическите последици от договорените фискални мерки и реформи при мониторинга и оценката на фискалната позиция на държавите членки; призовава Комисията да се стреми към предвидимо и последователно изготвяне на политиките, да основава анализа си на неоспорими факти и надеждни данни и да проявява изключителна предпазливост при използването на оценки в понятия като прогнозен потенциал за растеж на БВП и отклонения от потенциалния БВП;
47. подчертава значението на нов растеж и създаване на работни места за приемането на рамката за икономическо управление и в тази връзка призовава Комисията да подобри средата за бизнес в Европа, като се обърне особено внимание на МСП, премахването на бюрокрацията и достъпа до финансиране; припомня в тази връзка необходимостта да се окаже подкрепа на МСП, за да им се даде възможност за достъп и до пазари извън ЕС, като например САЩ, Канада, Китай и Индия;

Демократична отчетност и предизвикателства пред задълбочаването на икономическото управление

48. счита, че един по-задълбочен и по-устойчив ИПС изисква незабавно по-малко сложност, повече ангажираност и повече прозрачност, а не само добавянето на нови правила към вече съществуващите; подчертава, че тъй като отговорностите в областта на ИПС се споделят между органите на национално и европейско равнище, особено внимание трябва да се обърне на осигуряването на съгласуваност и отчетност за икономическото управление както на национално, така и на европейско равнище; също така счита, че за постигането на тази цел водеща роля трябва да играят институции, подлежащи на демократична отчетност, и подчертава необходимостта от непрекъснато парламентарно участие, като отговорност се поема на равнището, на което се вземат или изпълняват решенията;
49. признава, въз основа на настоящото положение, че рамката за икономическо управление трябва да бъде опростена, да се прилага по-добре и, по необходимост, да бъде променена и допълнена, за да могат ЕС и еврозоната да се справят с

предизвикателствата, свързани със сближаването, осигуряването на устойчив растеж, пълната трудова заетост, благосъстоянието на гражданите, конкурентоспособността, стабилността и устойчивостта на публичните финанси, ориентирани към бъдещето и характеризиращи се с висока социално-икономическа възвръщаемост, трайни инвестиции и наличието на доверие;

50. счита, че тъй като парламентарният принос във връзка с насоките на икономическите политики е важен елемент от всяка демократична система, по-голяма легитимност на европейско равнище може да се осигури чрез приемането на насоки за сближаване, съдържащи целенасочени приоритети за идните години, по процедурата на съвместно вземане на решение, която следва да бъде въведена при следващата промяна на Договора;
51. припомня резолюциите на Европейския парламент, в които се уточнява, че създаването на Европейски механизъм за стабилност (ЕМС) и на Договора за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз (фискалния пакт) извън структурата на институциите на Съюза съставлява отстъпление по отношение на политическата интеграция на Съюза, и следователно изисква ЕМС и фискалният пакт да бъдат изцяло интегрирани в общностната рамка въз основа на оценка на опита във връзка с изпълнението съгласно член 16 от Договора за стабилност, координация и управление, като на Европейския парламент се представя официален отчет в тази връзка;
52. припомня своето искане за разработване на варианти за нова правна рамка за бъдещи програми за макроикономически корекции, която да замени „Тройката“, с цел увеличаване на прозрачността и ангажираността по отношение на тези програми и гарантиране вземането на всички решения в съответствие с общностния метод, когато това е възможно; счита, че следва да се осигури съгласуваност между естеството на използвания механизъм за стабилност и институцията, която отговаря за неговото мобилизиране, като същевременно признава, че тъй като финансовата помощ се гарантира от държавите членки от еврозоната, те участват в прилагането на този механизъм;
53. изисква да се извърши преоценка на процеса на вземане на решения на Еврогрупата, така че да се осигури съответната демократична отчетност; приветства председателя на Еврогрупата, който редовно участва в заседанията на комисията по икономически и парични въпроси, така както участва и председателят на Съвета по икономически и финансови въпроси, осигурявайки по този начин сходно равнище на демократична отчетност;
54. припомня, че пакетът от шест законодателни акта и пакетът от два законодателни акта се основават на засилената роля на съответния независим член на Комисията, който следва да гарантира справедливото и недискриминационно прилагане на правилата; счита, че при приемането на допълнителни мерки във връзка с институционалната структура на икономическото управление, като например засилване на ролята на члена на Комисията, отговарящ за икономическите и парични въпроси, или създаване на европейски орган, отговарящ за финансите, трябва да се съблюдава разделението на правомощията между различните

институции и процесът трябва да бъде свързан с подходящи средства за гарантиране на демократична отчетност и легитимност, като бъде включен и Европейският парламент;

55. припомня, че банковият съюз беше резултат от политическата воля за избягване на нови финансови кризи, прекъсване на порочния кръг между банките и държавите, както и свеждане до минимум на неблагоприятните последици, произтичащи от кризата с държавния дълг, както и че същата воля е необходима за постигане на задълбочен ИПС;
56. призовава Комисията да представи амбициозна пътна карта за постигане на по-задълбочен икономически и паричен съюз, при който да се вземат под внимание предложенията, посочени в настоящия доклад, въз основа на мандата, предоставен на срещата на високо равнище на еврозоната и потвърден от Европейския съвет, „за подготвяне на следващите стъпки към по-добро икономическо управление в рамките на еврозоната“, както и въз основа на някои предходни дейности, като например доклада Тейсен от 20 ноември 2012 г., озаглавен „Към постигане на действителен Икономически и паричен съюз“, съобщението на Комисията от 28 ноември 2012 г. „Подробен план за задълбочен и истински икономически и паричен съюз. Начало на дебат на европейско равнище“ и окончателния доклад на четиримата председатели от 5 декември 2012 г.;
57. приканва заинтересованите участници на този необходим следващ етап от изграждането на ИПС да вземат предвид обозримото бъдещо разширяване на еврозоната и да проучат всички възможности за задълбочаване и укрепване на ИПС, който да стане по-устойчив и да способства за осигуряването на растеж, работни места и стабилност, например:
  - а) засилени механизми за демократична отчетност на равнището на ЕС и на национално равнище, като отговорностите се упражняват на равнището, на което се вземат решенията и чрез приемането на насоки за сближаване по процедурата за съвместно вземане на решение, като същевременно се формализират контролните функции на Европейския парламент в рамките на европейския семестър посредством междуинституционално споразумение и се гарантира, че всички национални парламенти в рамките на еврозоната проследяват всеки етап от процеса във връзка с европейския семестър;
  - б) социално измерение, което е насочено към запазване на европейската социална пазарна икономика, зачита правото на колективно договаряне и гарантира координация на социалните политики на държавите членки, включително чрез определяне от всяка държава членка на минимална заплата или подходящ механизъм за доходите, и осигурява подкрепа за борбата срещу бедността и социалното изключване, реинтеграцията на работниците на пазара на труда, доброволната мобилност и гъвкавостта при смяната на професии и установяването в други държави членки;
  - в) фискален капацитет на еврозоната, основан на специфични собствени ресурси, който в рамките на бюджета на Съюза и под контрола на ЕП следва да подпомага държавите членки при изпълнението на договорените структурни

реформи, на базата на определени условия, включително ефективното прилагане на националните програми за реформа; във връзка с това приветства работата на групата на ЕС за собствените ресурси, председателствана от Марио Монти;

- г) повишаване на устойчивостта на ИПС на икономически сътресения и извънредни ситуации, пряко свързани с паричния съюз, като същевременно се избягва всякаква форма на постоянни фискални трансфери;
  - д) относно данъчното облагане, ангажимент за предприемане в целия ЕС на мерки за борба с данъчните измами, укриването на данъци и агресивното корпоративното данъчно планиране, сътрудничеството между националните данъчни органи за обмен на информация относно избягването на данъци и данъчните измами, мерки за сближаване на данъчните политики на държавите членки, обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък, опростяване и повишаване на прозрачността на данъчните системи и отчитане по държави за предприятията, с изключение на МСП;
  - е) постепенно завършване на банковия съюз;
  - ж) включване на Европейския механизъм за стабилност и на Договор за стабилност, координация и управление в правото на Съюза, което да върви успоредно с подобряване на координирането на икономическата политика, реално сближаване, прилагане на общи правила и ясен ангажимент за икономически и социално устойчиви структурни реформи;
  - з) отстраняване на слабости в настоящата рамка, която позволява прилагането на някои части от Договора да подлежи на контрол от Съда, докато други части остават изключени;
  - и) засилена външна роля на еврозоната, включително повишаване на равнището на нейното представителство;
58. изисква да бъде разработена евентуална по-нататъшна мярка в рамките на ИПС въз основа на формулата „4+1 председатели“, като в т.ч. се включва председателят на ЕП, който следва да бъде канен да присъства на всички заседания и на когото следва да се предоставя пълна информация и да се даде правото да участва в разискванията; отбелязва, че председателят на Комисията е изразил намерението си да се ползва от приноса на председателя на Европейския парламент в процеса на обмисляне по време на подготовката на докладите на четиримата председатели;
59. призовава своя председател предварително да се координира с председателите на политическите групи или членовете на ЕП, специално определени от своите групи или от Парламента, да представлява Парламента в тази предстояща задача въз основа на мандата, предоставен от настоящата резолюция, като включи, наред с другото, въпросите от обяснителната бележка на четиримата председатели относно „Подготовката на следващите стъпки за по-добро икономическо управление в еврозоната“;

60. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателите на Съвета, Комисията, Еврогрупата и ЕЦБ, както и на националните парламенти.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Вследствие на мандата, получен от координаторите на комисията по икономически и парични въпроси през септември 2014 г., този доклад е принос към оценката на ефективността на правната рамка, по-специално за това дали разпоредбите, уреждащи вземането на решения, са достатъчно стабилни и дали напредъкът към осигуряване на по-тясна координация в областта на икономическите политики и устойчивото сближаване на икономическите показатели на държавите членки е в съответствие с ДФЕС. Оттогава са настъпили три значителни промени: искането, формулирано на срещата на високо равнище на еврозоната от 24 октомври 2014 г., до председателя на Комисията да възобнови работата по доклада на четиримата председатели, публикуването от страна на Комисията на две съобщения – едно относно „Преглед на икономическото управление – Доклад относно прилагането на регламенти (ЕС) № 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 и 473/2013“ от 28 ноември 2014 г. и друго относно „Пълноценно използване на гъвкавостта, заложена в действащите разпоредби на Пакта за стабилност и растеж“.

Докладът е изготвен в контекст, в който повече от седем години след началото на кризата еврото беше спасявано благодарение на мерки, включително преразглеждането на Пакта за стабилност и растеж (ПСР), Фискалния пакт, създаването на Европейския механизъм за стабилност (ЕМС), банковия съюз и водещата роля на Европейската централна банка (ЕЦБ), които никога преди това не си представяше, че могат да бъдат предприети. Също така той е изготвен с оглед на положението в Европа и еврозоната, при което според последните данни, публикувани от Евростат, равнището на безработицата е било 11,5 % през ноември 2014 г., а годишната инфлация се очаква да спадне до -0,2 % през декември 2014 г., докато според есенните прогнози на Европейската комисия за 2014 г. се очаква слаб икономически растеж (+ 0,8 %).

Докладът се основава на този контекст, както и на анализа на първите години от прилагането на рамката за икономическо управление, която беше изменена по време на кризата. От днешна гледна точка, непълният характер на Икономическия и паричен съюз (ИПС) и слабите резултати на еврозоната от 2011 г. насам доведоха до дебат относно комбинацията от политики, приети в контекста на кризата с държавния дълг, тъй като еврозоната изостава от своите партньори. В този дух в икономически документ¹ на Комисията, в който се анализира еврозоната в периода от 2011 до 2013, се заключава, че едновременната консолидация в страните от еврозоната след експанзионистичните политики, договорени от Г-20 след обявяването в несъстоятелност на „Лемън Брадърс“, е довела до „множество отрицателни резултати“ и „значителни неблагоприятни последици“. В доклада се отбелязва, че новите разпоредби не са позволили да се вземе предвид в достатъчна степен кумулативното общоевропейско въздействие на водените на национално равнище политики, по-специално във връзка със съвкупната фискална позиция, и следователно не е обърнато внимание на рисковете, произтичащи от нарастващите различия между икономиките от еврозоната, опасността от дефлация, слаб растеж и висока безработица.

¹ „Фискалните консолидации и ефекти в периферията и центъра на еврозоната“, Jan in't Veld, Economic Papers 506, Европейска комисия, октомври 2013 г., http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp506_en.pdf

В този контекст докладът твърди, че отрицателното въздействие върху перспективите за растеж вследствие прилагането на едновременно свиване на фискалната политика в цяла Европа е значително подценявано и че клаузите за гъвкавост, предвидени в Пакта за стабилност и растеж, с цел прилагане на антициклични икономически политики в контекста на растеж под потенциалния, не са били изцяло използвани или също така, заради тясното им тълкуване, не са предоставяли достатъчно поле за действие, за да се посрещнат предизвикателствата, пред които беше изправен ЕС.

Поради тази причина, когато става въпрос за оценка на изпълнението на разпоредбите на Пакта за стабилност и растеж, си заслужава да се обсъди силният акцент върху структурния дефицит, довел до дискреционно тълкуване, тъй като по своя замисъл този показател зависи от различни спорни допускания. Тенденцията към консолидацията през последните години, свързано с тази оценка на изпълнението на Пакта за стабилност и растеж, понякога вредеше на финансирането на структурните реформи, включително във връзка с належащите нужди от инвестиции, и може да е довело до противоречия по отношение на политическите препоръки относно постигането на целите на стратегията „ЕС 2020“.

В този контекст Комисията представи две съобщения, които определят рамките на това, което трябва да се обсъди. Това, което засяга гъвкавостта, е тълкувателно и с незабавно действие, което е добре дошло за инвестициите и растежа в рамките на съществуващите правила. Разглеждайки националните вноски в ЕФСИ като неутрални по отношение на Пакта за стабилност и растеж, това съобщение подкрепя инвестиционния план, инициран от Комисията. Докладчикът счита, че трябва да се постигне по-голям напредък, по-специално чрез приемането на симетричен подход за вноски за съфинансиране на проекти по ЕФСИ в една по-широка „клауза за инвестиции“ в рамките на предпазните и на корективните мерки. Това съобщение предлага също така нов начин за отчитане на разходите във връзка с прилагането на структурните реформи при оценката на фискалното състояние на държавите членки. Съответните разпоредби биха могли да подобрят провеждането на реформи от страна на държавите членки и да засилят чувството им на ангажираност, при условие че същият подход се следва при превантивните и корективните мерки.

Второто съобщение е вид статистическо наблюдение на това как са били използвани различните процедури, установени с пакета от шест законодателни акта и пакета от два законодателни акта: в него се отчитат възможностите за подобрене по отношение на прозрачността и сложността на процеса на вземане на политически решения, както и тяхното въздействие върху растежа, дисбалансите и сближаването, като Комисията планира да ги обсъди с Европейския парламент и Съвета през идните месеци.

Тази тенденция се засили още повече по отношение на паричния аспект, във връзка с решението, взето от ЕЦБ на 22 януари 2015 г., за стартиране на програма за засилено изкупуване на активи, която ще включва облигации, издадени от централните правителства на страните от еврозоната и ще възлиза на 60 млрд. евро на месец поне до септември 2016 г.

Докладчикът е твърдо убеден, че Европейският парламент следва да използва тази

възможност и да даде своя принос в дебата за по-доброто функциониране на ИПС, като се има предвид дискусиата, която много скоро ще бъде започната въз основа на доклада на четиримата председатели.

В този дух изглежда, че ще трябва да бъдат разгледани някои критични точки.

1) На еврозоната ѝ липсва адекватна оценка на собственото икономическо положение – обща диагноза, с каквато споделящите една валута трябва да разполагат. Това стана ясно от появата на съществени различия, които текущата криза и намесата на Тройката дори засилиха, както и от историческия спад на инвестициите в ЕС. ИПС очевидно не разполага с подходящи инструменти, за да води необходимия дебат относно динамиката, която различните държави членки трябва да следват по отношение на собствените си фискални позиции. Това е крайъгълен камък на дебата още от създаването на ИПС. Опитвахме се да намерим решение чрез различни инструменти, включително в началото чрез общите насоки на икономическите политики. По някаква причина тогава помислихме, че това би било осъществимо в рамките на европейския семестър, заедно с годишния обзор на растежа (ГОР) и процедурата при макроикономически дисбаланси (ПМД). Последната, необходимо е да признаем, ни даде възможност за започване на наблюдение на държавите с дефицит или излишък, въпреки че не доведе до широка дискусия между заинтересованите страни и се явява по същество като средство за обсъждане между Комисията и държавите членки на очакваните от тях структурни реформи. Сега, когато икономиката на ЕС така очевидно е попаднала в рисковата зона на сценарий от японски тип, може би е дошло време за този дебат и за създаване на съответните инструменти. По някакъв начин той е започнат с текущата дискусия относно „фискалната позиция на еврозоната“, но въпросът е да се установи дали тя следва просто да бъде допълнение към наблюдаваните национални фискални позиции или може да бъде политически подход, предшестваш цикъла, който позволява определянето на динамичната роля на всеки участник, за да се постигне оптимален резултат за всички заедно. За тази цел докладчикът предлага да се актуализира препоръката за еврозоната, изготвена от Комисията, като по този начин тя стане задължителна и бъде приета по-рано по време на пролетната среща на Европейския съвет.

2) Повечето наблюдатели, но също и Комисията, днес признават, че икономическото управление е достигнало точка на сложност, която вреди на демокрацията, прозрачността и ангажираността. Трябва да признаем, че това е в резултат на липсата на доверие, която доведе до добавяне на нови разпоредби към вече съществуващите. Това намери отражение и в донякъде инвазивното проследяване на „структурните реформи“ в държавите членки от страна на Комисията, което в определен момент може да има обратен ефект. След приемането на евроото натискът за реформи в повечето държави членки може и да беше отслабнал, но сегашната криза накара всички тях да се пробудят. Най-добрият начин за постигането на реформите, без да се застрашат демокрацията, социалният диалог и ангажираността, които също така са част от конкурентоспособността на ЕС, е да се даде възможност на всяка държава членка да се справи с тях въз основа на общо разбиране на ситуацията. Такава стъпка е нужно в крайна сметка да бъде успешна, включително в духа на спазването на правилата. Този подход може да работи, докато се приема, че правилните реформи трябва да бъдат определени на национално равнище вследствие на цялостната стратегия на ЕС, че

някои реформи имат дългосрочен ефект и че в настоящата икономическа ситуация следва да се търси точният баланс между структурните реформи и фискалната дисциплина.

3) Настоящите правила за икономическо управление и санкциите се основават главно на концепции, и най-вече на концепцията за „разликата между фактическия и потенциалния БВП“, като те са предмет на сериозни разногласия между експертите, в т.ч. Марти Хетемааки, председател на Европейския консултативен съвет за статистическо управление, или Шефан Капферер, от името на ОИСР, по време на последните им изявления пред комисията по икономически и парични въпроси. Ролята на „разликата между фактическия и потенциалния БВП“ стана дори още по-значима в последното съобщение на Комисията относно гъвкавостта. Тази ситуация няма да доведе до добри резултати и следва да бъде изяснена чрез постигане на общо разбиране на тези концепции или чрез промяната им, като обаче при всички положения ЕЦБ, ОИСР и МВФ работят заедно в тази връзка.

4) След прилагането на настоящата рамка за икономическо управление в актуалния икономически контекст започнаха дискусии относно устойчивостта на някои от приетите в миналото правила. В предстоящите разисквания тези правила ще трябва също така да бъдат внимателно разгледани. Първото очевидно е правилото за намаляване на дълга „1/20“, но същото може да се отнася и за годишната структурна корекция от 0,5 %.

5) В Европейския парламент в края на миналия мандат възникна дебатът относно законосъобразността и ефективността на програмите за подпомагане, ръководени от „Тройката“. След като представи програмата си като председател на Комисията пред Европейския парламент на 15 юли 2014 г., изглежда, че Жан-Клод Юнкер не възнамерява да продължи „Тройката“ в досегашния ѝ формат. Тази необходимост беше подсилена от становището на адвоката на Съда на Европейския съюз относно законосъобразността на програмата за окончателни парични трансакции (ОПТ) на ЕЦБ. В резултат на това и като се прибави факта, че Европейският парламент се обявява за включването на Европейския механизъм за стабилност в Договора, са необходими ново обмисляне и разяснение относно отговорността и инструментите на различните заинтересовани страни.

6) Рамките за икономическо управление обаче не може да се оценяват единствено по отношение на резултатите („легитимност на резултата“), а трябва да бъдат оценявани и по отношение на тяхната демократична отчетност. Предвид нарастващото усещане за демократичен дефицит на засилената рамка за икономическо управление, в доклада се застъпва тезата, че трябва да се сложи точка на чисто междуправителствените споразумения и че, вместо това, засиленото участие на Европейския парламент на европейско равнище е задължително условие за повишаване на демократичната легитимност. Като се има предвид, че, освен това, демократичната отчетност също е отслабена от изключителната сложност на рамката, в доклада се призовава Комисията да представи амбициозна законодателна програма за реформа на рамката през пролетта на тази година.

7) Накрая, но не на последно място, никой не може да обсъжда икономическото

управление на ИПС, без да мисли за периода след кризата. Дебатът относно задълбочаването на ИПС вече се отлага прекалено дълго, както може да отбележи всеки справедлив наблюдател. По време на миналия мандат той беше стимулиран от подробния план на Комисията, доклада на четиримата председатели, който беше оценен от Европейския парламент с препоръките към Комисията относно доклада на председателите на Европейския съвет, Европейската комисия, Европейската централна банка и Еврогрупата „Към постигане на действителен Икономически и паричен съюз“, а именно доклада Тейсен. В крайна сметка обаче вземащите решения изчакваха общите избори в Германия, а впоследствие и изборите за Европейски парламент. Сега резултатите от изборите в Гърция променят същността на дебата и изглежда той най-накрая ще може да се състои след общите избори в Обединеното кралство. Време е да се подготви тази задача, за която Жан-Клод Юнкер получи нов мандат, заедно с председателите на Европейския съвет, Еврогрупата и ЕЦБ. Европейският парламент трябва да бъде пълноценно включен в тези преговори и да гарантира, че няма да бъдат изключени някои възможности за „подсилване“ на ИПС, наред с другото, най-малко четири компонента: фискален капацитет, обновени механизми за подпомагане, социално измерение и институционален и демократичен стълб. ЕС и еврозоната трябва да гарантират, че този път няма да бъде направено прекалено малко, твърде късно и че европейските граждани ще могат да получат най-доброто от еврото.

МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО

внесено съгласно член 56, параграф 3 от Правилника за дейността от Бернд Луке

Задачата на доклада беше да се направи преглед на настоящото положение в областта на фискалното управление, и по-специално да се оцени функционирането на настоящите правила за икономическо управление и да се очертаят бъдещите предизвикателства.

Докладът обаче по никакъв начин не постига тези цели.

В доклада липсва систематичен анализ на съществуващото положение. Вместо това в него изобилстват изтъркани нормативни клишета и се пренебрегва действащото европейско право, и по-специално клаузата за „непоемане на отговорност и задължения“ (член 125 от ДФЕС).

Докладът призовава за централизиране на икономическата политика и въвеждане на солидарна отговорност в рамките на еврозоната. Това означава, че отговорността за изпълнението на политиките и отговорността за резултатите от тях ще продължат да се разминават още повече.

Договорът от Маастрихт, който още се прилага, предвижда икономическото управление на паричния съюз да се основава на национална отговорност за фискалната политика.

Това е отразено в клаузата за „непоемане на отговорност и задължения“, която се основава на две прости фискални правила.

След въвеждането им, случаите, в които тези правила са били нарушавани, са повече от 90. С възприемането на политика на спасяване под формата на подкрепа по линия на Европейския инструмент за финансова стабилност (EFSF) през 2010 г., принципът за „непоемане на отговорност и задължения“ става неприложим и губи смисъл.

Единствено правилното прилагане на клаузата за „непоемане на отговорност и задължения“ и съдържащата се в нея реална заплаха от фалит на държавата, може да накара държавите членки да поемат отговорност за политиките, които следват, вместо да разчитат на подкрепа от Съюза.

МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО

внесено съгласно член 56, параграф 3 от Правилника за дейността
от Беатрикс фон Щорх

От 1999 г. насам европейското икономическо управление става все по-сложно, без това да води до някакви съществени резултати. Поради финансовата и икономическата криза и кризата в доверието в ЕС през последните 5 години бяха приети рекорден брой законодателни актове. Името говори само за себе си: „европейско икономическо управление“ предполага по-малко национална самостоятелност в икономическата, финансовата, социалната и данъчната сфера, области, в които държавите членки имат суверенни права. Отдавна се изразяват основателни резерви относно конституционалността на европейското икономическо управление. В този доклад тези резерви просто се пренебрегват. Чрез „европейско икономическо управление“ ЕС се стреми да влияе върху бюджетното планиране на държавите членки, националното данъчно законодателство и националните политики в областта на заплатите и социалните помощи. Задължителните препоръки по държави са пряко нарушение на принципа на субсидиарността. Освен това конкретните предложения за европейско икономическо управление предвиждат създаването на централен бюджет на ЕС, европейско осигуряване срещу безработица, емитирането на еврооблигации, институционално укрепване на Еврогрупата. Отхвърлям тези предложения.

1.4.2015

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ЗАЕТОСТ И СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ

на вниманието на комисията по икономически и парични въпроси

относно преразглеждане на рамката за икономическо управление: преглед и предизвикателства (2014/2145(INI))

Докладчик по становище: Ан Сандер

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по заетост и социални въпроси приканва водещата комисия по икономически и парични въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- A. като има предвид, че съгласно член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз Съюзът „работи за устойчивото развитие на Европа, основаващо се на балансиран икономически растеж и ценова стабилност, силно конкурентна социална пазарна икономика, която има за цел пълна заетост и социален прогрес, и високо равнище на защита“; като има предвид, че е от жизнено важно значение да се гарантира социалното измерение на икономическото управление на различните равнища на Съюза съгласно установеното в член 9 от ДФЕС; като има предвид, че в своята резолюция от 1 декември 2011 г. относно Европейския семестър за координация на икономическите политики ЕП заяви, „че всякаква нова или актуализирана организация и процес на вземане на решение в рамките на Съвета и/или Комисията трябва да се съпътстват с подобрена демократична легитимност и съответна отчетност пред ЕП“;
1. подчертава факта, че целта на европейската рамка за икономическо управление следва да бъде тя да представлява задължителен инструмент за коригиране на значителните икономически дисбаланси, включително равнищата на безработица, които водят до рязък спад на растежа и нарастващо неравенство и които поставят европейските икономики в рисково положение; припомня, че общият дълг на ЕС-28 намаля от 4,5 % от БВП през 2011 г. до прогнозираните 3 % от БВП през 2014 г.; припомня обаче, че икономическото равновесие в целия цикъл следва по-ефективно да насърчава интелигентния, устойчив и приобщаващ растеж, който продължава да бъде скромнен или е в застой през последните години и се очаква да остане под 1,5 %

според прогнозите за ръста на БВП на ЕС; припомня, че мерките за гарантиране на устойчив и приобщаващ растеж трябва също да бъдат насочени към по-ефективно изпълнение и насърчаване на целите на стратегията „Европа 2020“ в областта на заетостта и бедността, тъй като напредъкът е недостатъчен;

2. изразява съгласие със становището на члена на Европейската комисия Гейсен, че държавите, които предоставят качествени работни места и по-добра социална закрила и инвестират в човешкия капитал, са по-устойчиви на икономически кризи; призовава Комисията да вземе предвид това становище в предстоящите си стъпки напред във всички области на политиките на европейския семестър, както и в конкретните препоръки за всяка държава;
3. приветства прегледа на ефективността на рамката с оглед оценяване на ефективното и еднакво прилагане на правилата за управление от държавите членки и Комисията; предлага при прегледа да се предостави възможност за обмен на мнения, по-специално с компетентните комисии на Европейския парламент, относно рамката на оперативните правила и начините, по които рамката би могла да се направи по-ефективна, социална и демократична, особено по отношение на постигането на целите на стратегията „ЕС 2020“; предлага прегледът да включва мерки, които ще повишат доверието на частния сектор в икономиката, тъй като доверието е предпоставка за частни инвестиции, а те от своя страна – за създаване на работни места;
4. подчертава, че солидарността е основната ценност, върху която са изградени Европейският съюз и рамката на ЕС за икономическо управление; счита, че това преразглеждане е възможност за допълнително подобряване на рамката за икономическо управление, с цел, наред с другото, да се постигне по-добро координиране с достиженията на правото на ЕС в социалната сфера и подобряване на европейското социално управление, за да се намали безработицата, бедността и социалното изключване; подчертава важното значение за еврозоната на една по-добра система за координиране;
5. призовава за това европейският семестър да стане ефективен при предотвратяването на кризи, като помага на държавите членки да координират икономическите и социалните политики и политиките за създаване на по-добри устойчиви работни места и за насърчаване на растежа; в тази връзка приветства предложението на Комисията действията да бъдат съсредоточени не само върху фискалната отговорност, но също така върху инвестициите – и по-специално социалните инвестиции за подкрепа на качествените работни места, за осигуряване на по-голямо социално сближаване и равенство между половете и за борба срещу бедността, както и върху структурните реформи, за да се свърже пазарната икономика със социалния напредък; припомня, че Парламентът многократно е посочвал, че предложените структурни реформи следва да бъдат амбициозни, икономически ефективни и социално отговорни;
6. подчертава факта, че за да се осигури положителното развитие на ЕС, е необходимо равновесие между политиката в областта на заетостта и икономическата политика, посочени в членове 121 и 148 от ДФЕС; припомня, че за да се постигнат целите,

посочени в член 9 от ДФЕС, следва да се отделя еднакво внимание на икономическата политика и на социалната политика и политиката в областта на заетостта и поради това подчертава необходимостта от предотвратяване на икономически и социални дисбаланси, като по този начин се гарантират напълно съгласувани публични политики; в тази връзка призовава за еднакво внимание към икономическите свободи и гражданските и социалните права, в съответствие с Договорите на ЕС;

7. призовава да се осигури по-голямо икономическо и социално сближаване посредством укрепване на Европейския социален фонд и Кохезионния фонд с цел запазване и създаване на работни места с осигурени права чрез подкрепа за мерки за борба с безработицата и бедността;
8. подчертава необходимостта от по-добро сътрудничество между органите, свързани със Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси (EPSCO) и Съвета по икономически и финансови въпроси (ECOFIN), и в тази връзка предлага да се организират съвместни заседания между EPSCO и ECOFIN с цел насърчаване на координирани икономически политики, насочени към конкурентоспособността, създаването на по-добри и устойчиви работни места, борба срещу безработицата и намаляване на неравенството, бедността и социалното изключване, с оглед стимулиране на приобщаващ растеж в Европа;
9. подчертава значението на таблицата с показатели за социалната сфера в доклада за механизма за предупреждение за предварителното идентифициране на социалното въздействие на мерките за коригиране на макроикономическите дисбаланси; призовава Комисията да направи оценка на нейния обхват и ефективност; насърчава Комисията да взема под внимание социалните съображения наравно с икономическите, но също и да обръща по-голямо внимание на установяването на по-добри и устойчиви работни места, на дългосрочната заетост и младежката заетост, както и на бедността сред децата, а също и на конкретното социално положение във всяка държава членка при разработването на специфични за всяка държава препоръки и при оценката на тяхното прилагане в държавите членки; призовава държавите членки да използват социалните показатели като механизъм за ранно предупреждение с цел предотвратяването на бъдещи ситуации на социален и икономически спад;
10. подчертава, че в рамките на механизма за предупреждение прекомерното неравенство следва да бъде тревожен сигнал, тъй като то дестабилизира обществата и поставя в рисково положение сближаването и икономическите резултати; подчертава, че увеличаването на неравенството, наблюдавано в ЕС и документирано с докладите на държавите по време на семестъра, включва големи рискове за демокрацията; посочва предупрежденията от МВФ и МОТ, че по-нататъшното увеличаване на неравенството в ЕС може да дестабилизира нашите общества;
11. призовава държавите членки да изпълнят специфичните за отделните държави препоръки в подкрепа на устойчивия растеж посредством по-добри, качествени работни места и социално сближаване и с оглед отбелязване на напредък към

постигане на целите на стратегията „Европа 2020“; призовава Комисията да представи на Парламента годишна оценка на напредъка, постигнат по отношение на ефективното прилагане на тези препоръки, и на последиците от тях, както за държавния дълг и дефицит, така и по отношение на социалните показатели; изтъква, че оценката следва да бъде включена като приложение към годишния доклад за растежа;

12. припомня на Комисията, че въпреки че трудовите възнаграждения се считат за важен елемент при разрешаването на макроикономическите дисбаланси, те не са само средство за икономическа адаптация, а преди всичко доход, от който работниците трябва да живеят; в рамките на оценката на прилагането на препоръките, призовава Комисията да извърши оценка на въздействието, така че препоръките по отношение на трудовите възнаграждения да не водят до увеличаване на бедността сред работещите или на неравенствата в трудовите възнаграждения в държавите членки и да насърчават държавите членки да пренасочат данъчното облагане от сферата на труда с цел стимулиране на икономическия растеж и повишаване на заетостта; насърчава държавите членки да предвидят схеми за минимални доходи в съответствие с обичаите и традициите във всяка държава членка и ги насърчава да последват препоръката на Съвета от 24 юни 1992 г. за общите критерии относно достатъчните ресурси и социалното подпомагане в системите за социална закрила;
13. настоятелно призовава Комисията, в сътрудничество с ЕИБ, като вземе предвид спецификите на различните региони, да установи критерии, които да дадат възможност на МСП – които създават повече от 80% от работните места в ЕС и са носители на устойчив и приобщаващ растеж – да имат достъп до финансирането, в рамките на Европейския фонд за стратегически инвестиции, заедно с Европейския инвестиционен фонд; подчертава, че ако критериите за допустимост на проекти и изискванията за участие се формулират възможно най-скоро, това ще позволи извършването на подготовка и по-добре координирани действия от страна и на МСП; подчертава значението на подпомагането на икономическия растеж и създаването на работни места, по-специално работни места за младите хора, за приемането на Европейската рамка за икономическо управление от обществеността; ето защо призовава Комисията да предприеме мерки за повишаване на доверието в икономиката и подобряване на бизнес средата, с особено внимание към МСП, да намали административната тежест, като същевременно запази същото равнище на социални права, както и да подобри достъпа до финансиране;
14. припомня, че при планирането и прилагането на структурните реформи следва да бъде съхранена адекватна социална закрила, като в същото време се зачитат компетенциите на държавите членки, социалните и трудовите стандарти и правата на работниците, качеството на заетостта, и по-добри и устойчиви работни места, като средство за гарантиране на социалното сближаване, конкурентоспособността и устойчивостта спрямо икономическите и финансови кризи; насърчава държавите членки да осъществяват обмен на най-добри практики и да насърчават взаимното обучение и солидарност, включително на регионално и местно равнище; с оглед подобряване ефективността и насочеността на фискалните политики, призовава държавите членки да реформират своите пазари на труда и системи за социална

сигурност, както и образователните системи; счита, че реформите на пазара на труда следва да въвеждат мерки за вътрешна гъвкавост, насочени към поддържане на заетостта по време на икономически сътресения, следва да гарантират качество на работните места, най-вече по-добри и устойчиви работни места и сигурност в моментите на професионален преход, като следва да предоставят схеми за обезщетения при безработица, основани на реалистични изисквания за активизиране, които да гарантират адекватна подкрепа за съкратените работници и да са свързани с политиките за реинтеграция, в съответствие с обичаите и традициите на държавите членки; припомня, че ефективното и засилено интегриране на европейските пазари на труда остава средносрочна цел за насърчване на социалния напредък и намаляване на бедността в една балансирана и конкурентна среда;

15. настоятелно призовава държавите членки да се справят с неотложната ситуация по отношение на безработицата сред младите хора, не само като дадат действителен тласък на реалната икономика (чрез стимулиране на търсенето и предлагането на стоки и услуги) и на пазара на труда, но също така като приложат по ефективен и целенасочен начин инициативата за младежката заетост; настоятелно призовава държавите членки да използват всички налични ресурси, по-специално чрез инвестиции в човешки капитал, особено в областта на образованието и професионалното обучение, с цел да се подкрепи заетостта на младите хора чрез постигане на по-добро съответствие между умения и работни места;
16. предвид предизвикателствата, свързани със застаряващото население и реформите в пенсионните системи, призовава държавите членки да дават приоритет на действия, насочени към по-възрастните работници; призовава Комисията да формулира критерии и да засили проверките върху използването на финансирането от ЕС за по-възрастните работници и да предприема повече действия във връзка със заетостта на възрастните хора;
17. с дълбока загриженост отбелязва, че броят на трайно безработните се е удвоил по време на кризата; отбелязва също, че това увеличение е било дори по-голямо сред нискоквалифицираните работници; призовава Комисията да гарантира, че борбата срещу дълготрайната безработица е отразена в нейните политики и в препоръките за отделните държави;
18. счита, че следва да се отдаде първостепенно значение на нарастващите равнища на неравенството в Европа в контекста на икономическата рамка на Съюза; счита, че един от най-добрите начини за борба с това нарастващо неравенство е да се удвоят усилията за създаване на повече качествени работни места в Европа;
19. обръща внимание на липсата на демократичен контрол върху процедурата на европейския семестър; с оглед засилването на демократичната отчетност на рамката за икономическо управление, както и повишаването на качеството и ангажираността към процеса на европейския семестър и намаляване на задълбочаващото се раздалечаване между институциите на ЕС и неговите граждани, препоръчва по-голямо участие на Европейския парламент, на националните парламенти, както и на организациите на гражданското общество и на социалните партньори в

икономическия диалог между държавите членки и Европейската комисия, и по-специално в процеса на европейския семестър, като се гарантира, че няма да бъдат генерирани ненужни административни тежести или разходи за засегнатите страни;

20. препоръчва на Комисията, с цел да работи за гарантиране на по-голяма прозрачност и демократичност в процеса на европейския семестър, да организира дебат, преди публикуването на годишния обзор на растежа (ГОР), с представители на Европейския парламент, относно на общите препоръки и насоки на обзора; призовава Европейския съвет да не одобрява препоръките за отделните държави без да е взел под внимание становището на Европейския парламент;
21. отново призовава за междуинституционално споразумение, което да включи Европейския парламент в изготвянето и одобряването на Годишния обзор на растежа и на общите насоки за икономическата политика и заетостта;
22. припомня, че Европейската комисия и Европейският парламент приканиха държавите членки да включват своите национални парламенти и национални организации на гражданското общество в изготвянето на националните програми за реформи (НПР) и програмите за стабилност и сближаване (ПСС); призовава държавите членки най-малкото да информират своите национални парламенти за съдържанието на своите НПР и ПСС, като същевременно се вземе предвид становището на най-представителните социални организации и на гражданското общество; призовава държавите членки да информират европейските институции относно развитието на тези дебати на национално равнище, когато това е необходимо;
23. призовава да се проведе институционализиран дебат на Комисията, Съвета и Европейския парламент със социалните организации и гражданското общество на европейско равнище между представянето на Годишния обзор на растежа и заседанието на Европейския съвет през март и преди Европейският съвет да одобри специфичните за всяка държава препоръки;
24. в тази връзка подчертава необходимостта от благоприятна инвестиционна среда в публичния сектор, по-специално като се има предвид въздействието на новите счетоводни стандарти SEC2010 относно инвестиционния капацитет на някои публични органи; призовава за адаптирани решения на Европейската централна банка; обръща внимание на предложенията за гарантиране на активното участие на държавите членки в изпълнението на плана Юнкер; призовава държавите членки да обърнат специално внимание при изготвянето на своите бюджети на социалните инвестиции, като например инвестициите в образованието и ученето през целия живот, както и на създаването на работни места и укрепването на предприемачеството; призовава Комисията да проучи в това отношение възможността за засилена бюджетна гъвкавост в рамките на правилата на рамката за икономическо управление, особено във времена на остра икономическа и финансова криза;
25. отбелязва обяснителната бележка „Подготовка на следващите стъпки към по-добро икономическо управление в рамките на еврозоната“, представена от четиримата председатели; отправя искане председателите на четирите институции да

представят амбициозна „пътна карта“, която да очертае необходимия законодателен и институционален напредък към създаването на най-доброто възможно бъдеще за еврозоната, ЕС и неговите граждани; подчертава, че Парламентът следва да изпълни пълноценно своята роля в предстоящите обсъждания и решения посредством резолюция, приета на пленарно заседание, която следва да е основата за приноса на председателя към „пътната карта“.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	1.4.2015
Резултат от окончателното гласуване	+: 38 -: 13 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, Enrique Calvet Chambon, Martina Dlabajová, Arne Gericke, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Adam Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Daniela Aiuto, Maria Arena, Georges Bach, Elmar Brok, Karima Delli, Sergio Gutiérrez Prieto, Joachim Schuster, Neoklis Sylikiotis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Ivo Vajgl
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъстващи на окончателното гласуване	Eleonora Evi

18.3.2015

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

на вниманието на комисията по икономически и парични въпроси

относно преразглеждането на рамката за икономическо управление: преглед и предизвикателства
(2014/2145(INI))

Докладчик по становище: Илдико Гал-Пелц

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите приканва водещата комисия по икономически и парични въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- А. като има предвид, че в резултат от икономическата и финансова криза равнището на инвестициите в ЕС намаля с около 15 % спрямо върховата си стойност от 2007 г.;
- Б. като има предвид, че подобна инвестиционна празнина е в ущърб на възстановяването на икономиката, създаването на работни места, дългосрочния растеж, конкурентоспособността на промишления ни сектор и на единния пазар като цяло и излага на риск постигането на целите, заложи в стратегията „Европа 2020“;
- В. като има предвид, че прегледът и подобряването на рамката за икономическо управление следва да се основават на цялостен подход посредством набор от свързани помежду си и взаимно съгласувани политики, които да насърчават интелигентния, устойчив и приобщаващ растеж, както и конкурентоспособността, и да създават по-добри и устойчиви работни места, вместо да се съсредоточават единствено върху намаляването на дефицита, и като има предвид, че отключването на възможностите за ползи от един добре функциониращ, ефективен и балансиран единен пазар с укрепена промишлена основа е също от ключово значение за постигането на тези цели;
- Г. като има предвид, че Комисията следва да наблюдава единния пазар, като взема под внимание качеството на изпълнението на мерките, свързани с рамката за икономическо управление; като има предвид, че Комисията следва да включи в

годишната проверка на управлението и в информационното табло пречките пред прилагането на законодателството относно единния пазар; като има предвид, че наблюдението следва да оценява степента, в която потребителите, гражданите и предприятията се възползват от единния пазар и да отчита предизвикателствата пред потребителите и предприятията, осъществяващи дейност на единния пазар, по-специално в области, в които държавите членки не са въвели или приложили законодателството относно единния пазар;

- Д. като има предвид, че завършването на единния пазар в областта на обществените поръчки и защитата на потребителите би допринесло за увеличаването на БВП с 300 милиарда евро годишно;
- Е. като има предвид, че в процес на осъществяване е европейски инвестиционен план, с цел да се привлекат нови инвестиции в размер на 315 милиарда евро през следващите три години;
- Ж. като има предвид, че Европейският съюз е изправен пред тежка криза по отношение на конкурентоспособността в условията на изпълнена с все повече предизвикателства световна икономика и при единен пазар, в който само конкурентоспособните икономики ще бъдат способни да създават работни места и да повишават стандарта на живот на своите граждани;
1. приветства факта, че съобщението на Комисията, озаглавено „План за инвестиции за Европа“ (COM(2014)0903), съобщението на Комисията, озаглавено „Пълноценно използване на гъвкавостта, заложената в действащите разпоредби на Пакта за стабилност и растеж“ (COM(2015)0012), и предложението за регламент относно Европейския фонд за стратегически инвестиции (COM(2015)0010) подчертават като приоритет необходимостта да се установи пряка връзка между прегледа на рамката за икономическо управление и потребностите на реалната икономика, както и да се завърши единният пазар и да се създаде единен цифров пазар;
  2. счита, че рамката за икономическо управление е ключова политическа инициатива, която стои в основите на целите на стратегията „Европа 2020“ и водещите инициативи, насочени към пълното използване на неоползотворения потенциал за растеж на единния пазар; смята, че като се отключи неоползотвореният потенциал за растеж на единния пазар, държавите членки по-лесно ще осъществят целите, заложените в рамката за икономическо управление; освен това счита, че основните участници в единния пазар са потребителите и предприятията;
  3. подчертава, че единният пазар е много важен двигател за растеж и работни места и че решаващата област за растежа е единният цифров пазар, един реален пазар за трансгранични онлайн продажби на стоки, услуги и обществени поръчки;
  4. подчертава факта, че икономическата криза ясно показва значението на укрепването и насочването на икономиката на Европейския съюз и държавите членки към научните изследвания и иновациите, технологията и знанията чрез улесняване на достъпа до пазара и на мобилността, както за потребителите, така и за предприятията, укрепване на единния цифров пазар, борба срещу разпокъсаността на единния пазар в целия Съюз чрез подходящото прилагане и привеждане в

действие на законодателството относно единния пазар от страна на държавите членки и увеличаване на обема на инвестициите в реалната икономика, особено в сектори с принос към устойчивото развитие, ефективността на ресурсите и енергийния преход, като същевременно се насърчава растеж при висока заетост и икономическо сближаване на държавите членки и се преодоляват различията между държавите членки във и извън еврозоната;

5. счита, че прегледът на европейското икономическо управление следва да върви успоредно с прегледа на общата стратегия „ЕС 2020“ и цикъла „Европейски семестър“ с оглед насърчаване на устойчивия и конкурентоспособен растеж; във връзка с това призовава да се възприеме нов подход към единния пазар и единния цифров пазар при прегледа на стратегията „ЕС 2020“ с надлежното добавяне на приоритетни сектори/цели на единния пазар в рамките на нов опростен набор от насоки, приоритети и водещи инициативи;
6. приветства прегледа на ефективността на рамката, с оглед оценяване на ефективното и еднакво прилагане на правилата за управление от Комисията, Съвета и държавите членки; счита, че единствено когато е приложимо, този преглед следва да бъде основата за нова оценка на рамката за управлението на единния пазар и да проучи евентуални полезни взаимодействия между двата процеса;
7. отново отправя своя призив процедурите да предвиждат подходящо участие на Европейския парламент в цикъла на икономическо управление, като така се проправи пътят за приемането, от страна на Европейския парламент и Съвета, на мерките, необходими за укрепване на управлението на единния пазар, и по-специално тези, които се отнасят до области, в които регулаторната рамка на Съюза се установява в съответствие с обикновената законодателна процедура, предвидена в член 294 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
8. отново призовава Комисията и Съвета да сключат междуинституционално споразумение с Парламента, за да се гарантира напълно ролята на Парламента в рамките на целия процес на семестъра;
9. счита, че рамката за икономическо управление трябва да бъде приобщаваща, прозрачна и опростена, като същевременно взема под внимание националните специфики, и че политическите приоритети също трябва да бъдат обсъждани по един по-всеобхватен начин със съответните заинтересовани страни, като същевременно се запазва независимостта по отношение на отделните интереси;
10. счита, че националните парламенти следва да участват в по-голяма степен в процеса на ефективно прилагане на мерките, заложи в рамката за икономическо управление и в контекста на управлението на единния пазар;
11. подчертава значението на нов растеж и създаване на работни места за приемането на рамката за икономическо управление и в тази връзка призовава Комисията да подобри средата за бизнес в Европа, като се обърне особено внимание на МСП, премахването на бюрокрацията и достъпа до финансиране; припомня в тази връзка необходимостта да се окаже подкрепа на МСП, за да им се даде възможност за достъп и до пазари извън ЕС, като например САЩ, Канада, Китай и Индия;

12. настоява, че оценката на състоянието на единния пазар следва да стане част от рамката за икономическо управление, полагайки основите за годишен цикъл за единния пазар чрез засилване на стълб, посветен на единния пазар в рамките на европейския семестър; отбелязва, че такава интегрирана политическа рамка може да има своя полезен принос за установяването на пречките пред функционирането на единния пазар, като същевременно укрепи прилагането на правилата на ЕС за икономическо управление; подчертава, че пълното прилагане на преразгледаните директиви относно обществените поръчки, особено на правилата за критериите за възлагане, могат да помогнат на обществените органи да изразходват по-добре публичните средства и да избягват в дългосрочен план ненужни екологични и социални разходи, като по този начин ще имат положително въздействие върху стабилността на публичните финанси;
13. изразява твърдо убеждение, че усилията трябва да се насочат към ключовите приоритети на стълбовете в рамките на европейския семестър; подчертава значението на съсредоточаването на вниманието към области, които носят значителна европейска добавена стойност, в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност; призовава Комисията да работи с държавите членки с цел откриване на начини за гарантиране на по-ефективно прилагане на тези принципи;
14. призовава Комисията да представя на Парламента годишен доклад относно интеграцията на единния пазар, с особено внимание към ключовите области с най-голям потенциал за растеж и създаване на качествена заетост, в който да се оценява ефективността на изпълнението на специфичните за всяка държава препоръки, както и въвеждането и прилагането на законодателството относно единния пазар от държавите членки, и изтъква, че оценката би могла да се предоставя като принос към годишния обзор на растежа;
15. припомня, че доброто икономическо управление и последиците от него могат да бъдат ефективни, само ако съответните заинтересовани страни участват; подчертава необходимостта от цялостен подход от страна на ЕС, държавите членки, регионите, общините и заинтересованите страни за прилагането и разработването на политиките; приканва Комисията и държавите членки да гарантират демократичния принцип на гражданския диалог посредством структурираното участие на съответните заинтересовани страни в икономическото управление, и по-специално в процеса на европейския семестър;
16. подчертава възможността за насочване на допълнителни публични и частни средства към жизнеспособни проекти с реална добавена стойност в полза на европейската социална пазарна икономика и подчертава, че ключовите сектори на единния пазар – транспорт, енергетика, услуги и продукти, научноизследователска дейност и иновации – и на единния цифров пазар представляват адекватното (най-подходящо) измерение за инвестициите, за да могат да бъдат допустими в рамките на механизма за утвърждаване на инвестиционни проекти;
17. приветства допълнителната свобода за действие, заложена в клаузата за инвестициите, определена от Комисията в съобщението ѝ относно гъвкавостта;

счита, че тази нова възможност следва да се използва максимално, за да се насърчат държавите членки да инвестират повече в проекти с ясна европейска добавена стойност, като например тези, които са тясно свързани с по-нататъшното развитие на единния пазар и единния цифров пазар; счита, че целенасочените инвестиции и реформи в ключовите за растежа сектори на единния пазар и модернизацията на публичните администрации, по-специално по отношение на електронното управление и електронното възлагане на обществени поръчки, следва да се категоризират като структурни реформи;

18. изразява загриженост по повод неизпълнението на специфичните за всяка държава препоръки в някои държави членки, където едва 12 % от препоръките са били изцяло изпълнени през 2013 г.; подчертава, че е необходимо по-добро изпълнение на специфичните за всяка държава препоръки, за да се окаже подкрепа за растежа и работните места; призовава Комисията да засили ангажираността по отношение на тези препоръки в държавите членки чрез по-голямо участие на националните парламенти.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	17.3.2015
Резултат от окончателното гласуване	+: 33 -: 2 0: 4
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Dita Charanzová, Carlos Coelho, Sergio Gaetano Cofferati, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Daniel Dalton, Dennis de Jong, Pascal Durand, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Antanas Guoga, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Liisa Jaakonsaari, Antonio López-Istúriz White, Jiří Maštálka, Eva Paunova, Jiří Pospíšil, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Olga Sehnalová, Mylène Troszczynski, Anneleen Van Bossuyt, Marco Zullo
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Lucy Anderson, Jussi Halla-aho, Kaja Kallas, Othmar Karas, Emma McClarkin, Jens Nilsson, Julia Reda, Adam Szejnfeld, Lambert van Nistelrooij, Josef Weidenholzer, Kerstin Westphal
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	José Blanco López, Andrea Bocskor, Roger Helmer, György Hölvényi, Emilian Pavel

19.3.2015

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КОНСТИТУЦИОННИ ВЪПРОСИ

на вниманието на комисията по икономически и парични въпроси

относно преразглеждането на рамката за икономическо управление: преглед и предизвикателства
(2014/2145(INI))

Докладчик по становище: Силви Гулар

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по конституционни въпроси приканва водещата комисия по икономически и парични въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. счита, че е абсолютно необходимо да се подобри значително демократичната легитимност на Икономическия и паричен съюз (ИПС) в институционалната рамка на Съюза и в съответствие с общностния метод; счита, че законодателни актове, които се основават на междуправителствени договори и са прилагани по време на кризата са ограничили демократичната легитимност на ИПС; поради това призовава Европейският механизъм за стабилност (ЕМС) да бъде включени възможно най-скоро в достиженията на правото на ЕС, като се има предвид, че вътрешните правила на Европейския парламент предлагат достатъчна свобода на действие с цел организиране, когато е необходимо, на специфични форми на диференциране въз основа на политическо споразумение в рамките на и между политическите групи, така че да се осигури подходящ контрол на ИПС; призовава също така съответните разпоредби на Договора за стабилност, координация и управление (ДСКУ) да бъдат интегрирани в правната рамка на Европейския съюз, в рамките на максимум пет години след влизането му в сила, и след цялостна оценка на неговото изпълнение;
2. в този смисъл подкрепя създаването на по-просто, по-ефикасно и прозрачно, икономическо управление, насочено, в дългосрочен план, към задълбочаването на интеграцията на ЕС, същевременно предлагащо средносрочни решения, за да се даде възможност еврозоната и Съюза да се справят с настоящите предизвикателства;
3. подчертава, че Еврогрупата и срещата на върха на държавите от еврозоната са неофициални формации на Съвета по икономически и финансови въпроси и на

Европейския съвет и че те взеха важни решения в областта на ИПС по време на финансовата и икономическа криза, но че тези решения съответно бяха белязани от липсата на демократична легитимност;

4. призовава за сключването на междуинституционално споразумение между Парламента, Комисията и Съвета, за да се осигури парламентарен контрол на различните етапи на Европейския семестър, като се започне с годишния обзор на растежа;
5. счита, че е необходимо да се направи внимателен преглед на прилагането на икономическия диалог, за да се гарантира подходящ парламентарен контрол на всички етапи на процедурите (Пакт за стабилност и растеж (ПСР) и процедура при макроикономически дисбаланси (ПМД));
6. приветства създаването на Междупарламентарната конференция за икономическо и финансово управление на Европейския съюз; подчертава, въпреки това ограничените ѝ възможности, когато става въпрос за насърчаване на отчетност от страна на лицата, отговорни за вземането на решения; счита, че в областта на ИПС парламентарният контрол трябва да бъде споделен между националното и европейското равнище и настоява, че отговорностите трябва да се поемат на равнището, на което се вземат или изпълняват решенията, като националните парламенти осъществяват контрол върху националните правителства, а Европейският парламент – върху европейските ръководители; счита, че това е единственият начин да се гарантира изискваната по-голяма отчетност в процеса на вземане на решения; счита, че засилената легитимност може да бъде гарантирана като се предвиди приемането на национални програми за реформи и възможни партньорства за сближаване от страна на националните парламенти, както и приемането чрез процедура на съвместно вземане на решение на широки европейски политически насоки под формата на насоки за сближаване, нов правен акт на ЕС, определящ много ограничен брой приоритети, които са валидни за определен период, и които се използват по-специално при приемането на годишния обзор на растежа и специфичните за всяка държава препоръки; подчертава, че такова сътрудничество не следва да се разглежда като създаване на нов смесен парламентарен орган, който би бил неефективен и нелегитимен от демократична и конституционна гледна точка;
7. изразява съжаление, че капацитетът на националните парламенти да контролират и оказват влияние върху действията на своите правителства в рамките на ЕС е недостатъчен; счита, че националните парламенти следва да вземат по-дейно участие в изготвянето на политиките по отношение на контрола и формирането на позициите на своите правителства, преди предаването им на Комисията;
8. подчертава, че е необходимо да бъде извършен преглед на правната рамка на програмите за подпомагане, за да се гарантира, че за всички решения, които се взимат, е отговорна Комисията при пълното участие на Европейския парламент, с цел да се гарантира пълна демократична легитимност и отчетност; призовава Комисията да докладва редовно на Парламента относно съответните решения, взети когато участва в проверката на прилагането на програмите на държавите членки;

подчертава, че Парламентът следва без забавяне да предприеме последващи действия във връзка с резолюцията си от 13 март 2014 г. относно разследващия доклад относно ролята и действията на Тройката (ЕЦБ, Комисия и МВФ) по отношение на страните от програмата за еврозоната¹ и да подготви нова, отделна резолюция, изцяло посветена на този въпрос, като се опре на и доразвие първия доклад;

9. счита, че за да се гарантира дългосрочната устойчивост на националните публични финанси, е изключително важно за Комисията да проверява качеството на публичните финанси, и по-специално да изясни, че националните бюджети са ориентирани към бъдещето, като определя, заедно с Евростат, и насърчава инвестиционните разходи в по-голяма степен отколкото потребителските разходи;
10. изразява становище, че един „истински Икономически и паричен съюз“ не може да бъде ограничаван до система от правила, а изисква бюджетен капацитет като част от бюджета на ЕС, въз основа на специфични собствени ресурси, които следва да подпомагат устойчивия растеж и социалното сближаване, и да вземат мерки по отношение на структурните различия и извънредните финансови ситуации, които са пряко свързани с валутния съюз и когато са необходими структурни реформи;
11. счита, че социалното измерение на ИПС, трябва да бъде взето предвид, и припомня, че член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз гласи, че „при определянето и осъществяването на своите политики и дейности Съюзът взема предвид изискванията, свързани с насърчаването на висока степен на заетост, с осигуряването на адекватна социална закрила, с борбата срещу социалното изключване ...“; също така припомня, че член 3 от ДЕС гласи, че Съюзът „[се основа на] силно конкурентна социална пазарна икономика, която има за цел пълна заетост и социален прогрес“; счита, че съгласно принципа на зачитане на човешкото достойнство, както е залегнало в Договора, човешки ресурси не следва да се пропиляват и следва да се разглеждат като ключов елемент на конкурентоспособността; призовава за равно третиране на социалните права и на свободите на вътрешния пазар в йерархията на нормите
12. изисква председателите на четирите институции да представят амбициозна „пътна карта“, която да очертае необходимия законодателен и институционален напредък към създаването на най-доброто възможно бъдеще за еврозоната, ЕС и неговите граждани; подчертава, че Парламентът следва да изпълнява пълноценно своята роля в предстоящите обсъждания и решения посредством резолюция, приета на пленарно заседание, която е основата за приноса на председателя към „пътната карта“, както се посочва в бележка под линия 1 от обяснителната бележка, изготвена за неофициалната среща на Европейския съвет на 12 февруари 2015 г. (Подготовка за следващите стъпки за по-добро икономическо управление в еврозоната): „Председателят на Европейската комисия изрази намерението си да се ползва от приноса на председателя на Европейския парламент в разсъжденията си по време на изготвянето на доклада“;
13. счита, че един истински Икономически и паричен съюз изисква укрепване на

---

¹ Приети текстове, P7_TA(2014)0239.

принципите на правовата държава, както се заявява в член 2 от ДЕС; счита, че принципите на правовата държава се определят като институционална система, в която действията на публичните органи се подчиняват на закона и равенството на правните субекти е гарантирана от независими юрисдикции; счита, че този въпрос следва да бъде един от приоритетите, наред с другото, които да бъдат разгледани в рамките на доклада, озаглавен „Възможно развитие и адаптиране на съществуващата институционална структура на Европейския съюз“, и че това следва да включва процедура за установяване на неизпълнение от страна на държава членка и на иск за отмяна срещу решения на Комисията и Съвета; счита, че участието на Съда на Европейския съюз може именно да бъде гаранция, че правилата ще се прилагат по еднакъв начин, независимо от големината на държавата членка и ще защитава правата на гражданите и правата на техните организации в държавите по програмата; посочва, че тази роля на Съда на Европейския съюз няма да доведе до забавяне на процедури за икономическо управление, тъй като тези процедури нямат суспензивно действие.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	17.3.2015
Резултат от окончателното гласуване	+: 12 -: 3 0: 7
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Kostas Chrysogonos, Richard Corbett, Pascal Durand, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Rainer Wieland
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Max Andersson, Gerolf Annemans, Pervenche Berès, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Marcus Pretzell
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Frank Engel, Markus Pieper, Adam Szejnfeld

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	16.6.2015
Резултат от окончателното гласуване	+: 33 -: 25 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Esther de Lange, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Markus Ferber, Jonás Fernández, Elisa Ferreira, Sven Giegold, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Diane James, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Notis Marias, Fulvio Martusciello, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Molly Scott Cato, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Paul Tang, Michael Theurer, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtezar, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Steven Woolfe, Pablo Zalba Bidegain, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Andrea Cozzolino, Barbara Kappel, Rina Ronja Kari, Thomas Mann, Siegfried Mureşan, Maria João Rodrigues, Siôn Simon, Beatrix von Storch
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъстващи на окончателното гласуване	Francisco Assis, Javi López